

ceae en Sarcoscyphaceae zijn wel determineertabellen opgenomen, zodat men wel tot de geslachten kan komen en in een aantal gevallen ook tot de soortnamen. Voor de uitgebreide beschrijving van soorten uit deze geslachten zullen we moeten wachten tot de verschijning van deel II.

Een 75 tal soorten wordt uitgebreid beschreven, waarbij ook gegevens over de verspreiding van deze soorten worden vermeld. Daarbij blijkt wel hoe weinig er over deze groep bekend is. De schrijver is zeer conscientieus te werk gegaan door in vrijwel elk geval uit te gaan van vers gevonden materiaal, zodat het geheel een goede basis kan vormen voor een verdere uitbreiding van onze kennis van deze interessante groep, waartoe velen kunnen bijdragen. Het is in bepaalde opzichten veel gemakkelijker geworden dank zij de nieuwe tabel. In Moser b.v. komen 68 soorten van het geslacht *Peziza* voor. In de tabel van Maas Geesteranus worden er 27 beschreven, waarbij duidelijk wordt uiteengezet waarom b.v. *P. varia*, *P. tectoria* en *P. muralis* worden geëlimineerd.

Enige maanden ervaring met de tabellen heeft mij geleerd dat deze gemakkelijk zijn te hanteren. Enkele beginners verbaasden zich over het gemak waarmee zij op geslacht en soort terecht kwamen en dit is wel het beste compliment voor de auteur. We hopen nu maar dat het tweede deel niet te lang op zich zal laten wachten.

J. Daams.

## I N O C Y B E   M A R G A R I T I S P O R A

---

Op een avondexcursie van de afd. Eindhoven der KNNV vond ik bij Nuenen (ten NO van Eindhoven) een mooi exemplaar van *Inocybe margaritispota* (Berk.) ss Lange (27 juni 1967).

Het stond op een landweggetje tussen het gras, vlak bij Canada Populieren, op enigszins leemachtige grond. Daar het een weinig voorkomende soort schijnt te zijn, volgt hier een korte beschrijving:

- hoed:      convex met stompe umbo, 40 mm doorsnede, dik vlezig.  
             Umbo dofbruin, naar de rand lichter, tot ongeveer strogeel, met duidelijke, aangedrukte, bruingele schubjes, aan de rand fijn vezelig. De schubjes staken duidelijk af tegen de lichtere ondergrond.
- Steel:      stevig, niet hol, 50 mm lang en 7 dik, de voet is iets verdikt, maar geen gerande knol. Kleur wit, onderaan iets

okerkleurig aangevlogen. Niet vezelig, doch fijn bepoederd, vooral bovenaan.

Lamellen: eerst bijna wit, later grijs, bijna vrij van de steel, vrij smal (4 mm)

Sporen: met 8-12 grote knobbels, 9,4 - 10,7 x 5,4 - 7 mu.

Cystiden: op snede en op de lamellen talrijk, met kristallen. Dikwandig, kleurloos.

Vlees: wit, reukloos.

In de litteratuur vinden we niet veel over deze paddestoel vermeld. Lange geeft in zijn Flora Agaricina Danica een zeer goede afbeelding op plaat 198 fig. C. De beschrijving is ook goed, hij geeft als sporematen echter op 7,5 - 9 x 7 - 7,5 mu, welke maten in de "Flore" en in Moser (3e druk) worden overgenomen. Heim heeft echter het type van Berkeley uit het Herbarium van Kew onderzocht (Le Genre *Inocybe*, pag. 359-360) en geeft als sporematen 8,5 - 11 x 6 - 7,5 mu, wat beter overeenkomt met onze vondst.

In Fungus wordt deze soort slechts tweemaal vermeld, n.l. van Rhijnauwen bij Utrecht en van het Landgoed Oosterhout bij Nijmegen. Lange vond de soort bij Hazelaar, mijn vindplaats met aangeplante Canada Populieren, heeft in de onmiddellijke nabijheid als ondergroei ook Hazelaars.

Merkwaardig is, dat de geur en de smaak niet bekend schijnen te zijn, de geur ontbrak bij ons ex. geheel, geproefd hebben wij hem niet.

Op bijgaande tekening ziet U een doorsnede van onze vondst op ware grootte en een afbeelding van de sporen (1200 x) en de cystiden (600 x), ontleend aan Heim, 1e Genre *Inocybe*, p. 359.

P. B. Jansen.

